

Konventionen er indirekte et udtryk for, at FN er en forening af helt suveræne stater. FN's generalforsamling kan ikke med bindende virkning vedtage et regelsæt som det, der her er tale om. Bindende virkning har kun de regler, som staterne selv har underskrevet, selv har ratificeret igennem ratifikation af traktaten. Vi kan altså risikere, at nogle af de værste syndere holder sig udenfor, og her vil denne særlige juridiske beskyttelse af FN-personelle altså ikke gælde.

Det kan ikke være anderledes, sådan som verden er skruet sammen, men der ligger vel også en større sikkerhed for, at reglerne overholdes, hvis den enkelte stat frivilligt har taget dem til sig, dvs. ratificeret konventionen.

I øvrigt er det da bemærkelsesværdigt, synes jeg, at FN's generalforsamling i fuld enighed har anbefalet disse regelsæt. Det giver et håb om, at konventionen vil få en hurtig og bred tilslutning i hele verdenssamfundet, og det vil så igen stille FN-personellet lidt bedre – jeg er ganske enig med hr. Knud Enggaard, når han siger lidt bedre, mere bliver det ikke – under udførelsen af deres svære og ofte farlige opgaver.

Vi synes, det er godt, at denne konvention er kommet. Den er et skridt frem, om end ikke noget stort, men lad os få den ratificeret, og lad håbe, at de andre også ratificerer den hurtigt.

Pia Kjærsgaard (FP):

Forslaget drejer sig jo om en konvention, de øvrige nordiske lande har vedtaget plus enkelte andre. Det drejer sig om, at forbydere, der har begået overgreb eller angreb på FN-personel, kan retsforfølges i hele verden. Jeg skal i øvrigt ikke remse op, hvad der står i forslaget.

Vi må så håbe, at det virker og ikke blot giver en falsk tryghedsfølelse. Det er jo sådan i forhold til det internationale samarbejde, at stort set alle de lande, som der i øvrigt ikke er problemer med, ratificerer den slags konventioner, mens de, der har og er problemet, har sværere ved at gøre det og oftest slet ikke gør det.

Vi er tilhængere af FN's fredsbevarende operationer – ikke de fredsskabende – men selvfølgelig skal personellet sikres bedst muligt. Derfor tilslutter vi os forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører i denne sag ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne sige, at Det Radikale Venstre støtter ratifikationen af denne konvention. Det er et fremskridt – et fremskridt godt nok på en tragisk baggrund.

Der er med FN's øgede engagement i en stadig meget urolig verden sket mange overgreb på FN-personel, megen chikane og mange situationer, som svækker FN's omdømme, og som gør det ubehageligt for folk at deltage i aktionerne.

Derfor er det på en tragisk baggrund, at denne konvention er blevet til, men ikke desto mindre er det et fremskridt, for det er dog en demonstration af et ønske om og en indsats for at få sikret forholdene for det personel, som vi beder om at tage ud på vores vegne for at sikre freden i verden.

Vi må så hurtigt som muligt have så mange som muligt til at ratificere, men ligesom andre ordførere vil jeg heller ikke være overoptimistisk og tro, at vi kan undgå problemer med lande, som enten ikke ratificerer, eller som ikke kan eller vil overholde den konvention, de har ratificeret. Der vil uden tvivl stadig væk blive problemer, men dette er dog et skridt i den rigtige retning.

Så tilslutning fra Det Radikale Venstre.

Keld Albrechtsen (EL):

Man må sige, at det generelt er en god idé at forsøge at sikre dem, som deltager i FN's fredsbevarende aktioner, og det er jo også hensigten med denne konvention, men vi bliver fra Enhedslistens side nødt til at pege på to problemer, som vi ser i den. Det kan nok være vanskeligt at gennemføre forhandlinger med henblik på at ændre den – jeg ved ikke, om det overhovedet er muligt – men der er i hvert fald to problemer i den set fra vort synspunkt.

Det ene er det grænseområde, som ligger fra det fredsbevarende og til disse større aktioner som f.eks. Golfkrigen, der er undtaget fra konventionen, og som ikke ligger på konventionens område. Her kunne man nævne et eksempel som konflikten i Somalia, hvor FN's flag nok blev brugt til noget, som i hvert fald af nogle af parterne kunne opfattes som egentlig krigsførelse. Det ville nok være betænkeligt, hvis en situation som den, der er opstået i Somalia, kunne være omfattet af dette her.

Når vi rejser dette spørgsmål, hænger det selvfølgelig sammen med, at vi er enige med det, som fru Pia Kjærsgaard fremførte for et øjeblik siden, nemlig at det er de fredsbevarende styrker, der skal sættes på, ikke at gøre FN til et fredsskabende organ.

Det er den ene problemstilling, hvor konventionen måske går lidt for vidt. Men der er et an-